Directe Actie! n3

ORGAAN VAN ANARCHISTISCHE GROEP VAN AMSTERDAM

Februari - Maart - 2002

gratis dankzij donaties

Active Abstention

To speak about abstention is to speak about a revolutionary process of transformation, to change to a self-managed society. All the people should be involved, so we have to present this project in a simple way: The horizontality (direct democracy, without hierarchy and against the exploitation of the human being by human beings), working only with the assembly (in the assembly there is no space for organizations, only for individual, autonomous persons; the assembly is the "organization").

A way of working without dependence on the majority, that means that the concrete or structural problems, can have two, three...interpretations. It will be with our own experience and experimentation that we will make the rationalization of the meeting points (consensus) or not. And this of course with the freedom of federation and disfederation of the persons, groups and areas, villages, neighbourhoods....

The development of DOMINATION is going together with the growing of the DEPENDENCE. Dependence is the product of the expropriation of knowledge by the elites and the consequent disability to cover our more primary needs (food, housing, love...).

To get back the POWER TO DECIDE, while now all is part of the market (you can see that all of A'dam is like a factory...maybe it is better to say it is as a big commercial centre), we should start to finish with the partialization of the problems (ecology, patriarchy,), and try to get a TOTAL (or global to be part of the latest fashion social movement) idea where the SPACE or the TERRITORY has to be the centre of the TRANSFORMATION (in your house, working place, neighbourhood...).

SO, TO TAKE BACK THE SPACE IS A VITAL NEED. THE MANAGEMENT OF ALL THAT SURROUNDS US IS A RIGHT. WE DON'T APPLY FOR WHAT IS OURS BY THE DELEGATION TO A FEW POLITICIANS. WE DEMAND IT AS HUMANS BEINGS. SO IN THE NEXT LOCAL ELECTIONS WE WILL PRACTISE THE ACTIVE ABSTENTION.

BOYKOT THE ELECTIONS!

In dit nummer:

8 OF MARCH-INTERNATIONALE VROUWENDAG!

We still live in a patriarchal society. Women have less power and more problems in allmost all the fields of live. One example is the work. Women still have almost no access to the higher positions in society, they still only have the access to the low kind of works. Of course we, like feminists, are not asking for the possibility for women to come into the higher positions (because we want a horizontal society) but this is anyway a clear example of the gender discrimination. And why women are asked when they apply for a job if they want to become pregnant and men not? And why are women still getting less salary for doing the same work as men? It is awful to see how, when women become the majority in one category of work (for instance in the collective of teachers) the salary falls down together with the social estimation of the work. We also must not forget that housework is still not considered as a paid work. And that most of the women if the situation at home is needing care, are forced to work parttime outside the house and fulltime in the house. No more sexual intimidation in the working places and no more macho agression without answer.

In the household women are still spending more hours on cleaning the house, doing dishes, washing clothes, etc. Violence in the house against women is a huge problem. And which women does not know the fear of going alone by the street in the night?

We have to claim back the streets, to fight for our rights, to show our power and that is what is 8th of march about.

IF WE WANT A BETTER SOCIETY, THE FIRST TO BE DESTROYED MUST BE THE PARTRIARCHY!

Since a couple of months there is an anarcha-feminist group in town. On the 8th of march they will organise an international women day party in the Vrankrijk from 21.00 till 1.00 hour (men with company by women only). There will be cakes, tea, cold drinks, dancing, performance, karaoke and reports from the 8th of march celebration all over the world.

You can get contact with the anarcha-feminist group by:
Post: Postbus 15595, 1001 NB Amsterdam
Email: nikita@hypocrisy.org

REDACTIONEEL

You have in your hands the 3th issue (february and marcht) of our Anarchistiche Groep Amsterdam (as punctual as always). First of all, we want to remember and give our TOTAL SUPPORT to our two companions that were arrested on the 2-02-02 and deported on the 7th of february to their LEGAL LAND ("GEEN MENS IS ILLEGAAL"), you will allways be present in our memory, and if you want to come back we will do all that is possible to get you back.

They were arrested during the royal wedding (a circus, including a golden carriage, and not so much people losing water by their mouths, trying to see the ridiculous couple) and the consequent POLICIAL STATE that became our town, with 2.500 marines, 4.000 cops (all kind of), helicopters....We feel all of this show as an insult to poor people all arround the world and we would like to see if their blood is really blue. We were expressing our opinion in a flyer that was spread during the day. The text of the flyer is reproduced in this DIRECT ACTIE (D.A.).

In the international section we speak about the old-new situation of Argentina. We would like to say the new princess: No, we don't forget the hundreds of publicly recognised DEAD PEOPLE, neither the 30thousand of "DISAPPEARING PEOPLE" (that were TORTURED and killed, in secret, in the "CONCENTRATION CAMPS' from the dictature), and we don't forgive people like Videla (chef of the "Junta Militar" that lead the country and organized the TERRORISM FROM THE STATE) or your father (member of the Junta) and all the fascist that, as you, try to change the HISTORY in a "fairy tale".

Also in this number is appearing a report about the FASCIST DEMO in Rotterdam and the (ALLWAYS) ANTIFASCIST DEMO (NO PASARAN!). And we would like to put to your notice that in the next local elections (as you already know, we are busy making a campaign against it) an extrem nationalist party will present themselves. Watch out and if you see some of those people in the street with their propaganda (or without), show your anger!

JUANRA has been moved to a "normal" prison, maybe because of the "noise demo" (27-01-02) that was made in front of the SUPER SECURITY PRISON (which allready has problems with the law because of the "not so polite treatment" to the people that are imprisoned there, and it is possible that they don't want too much "noise" - publicity in the press...-around there). Or maybe he was moved because the dutch justice start to get the point of view that the social movements are suffering under repression all over the world and also in this concret case in the catalan land (the place were Juanra comes from), where for instance since 1996 to 1998, 430 persons were arrested (from the squat movement) and the justice was asking in total for 400 years of prison. Meanwhile there were squated 51 new buildings, kraken gaat door!.

Resistence is being planned in Amsterdam for the first squat eviction-wave of 2002- be part of it! Find out how.

In the syndical aspect, we follow our boykott campaign against the chain of restaurants owned by Hugo Alberto Fernandez: Alberto's Restaurant (Korte Leidsedwarsstraat 26) and Raffle's Grand Cafe (Kleine Grantmanplantsoen 5). Here all kind of actions against are wellcome. They still must pay one of our members like f.900 of his salary. In the same neighbourhood, we're starting another case against the Matias II, also a restaurant (acording to the Chamber of Commerce the name is:Matias II & Matias Caribbean; Lange Leidsedwarsstraat 108). The case is also because of an unpayed salary, in this concret case the legal (lawyer) way is the more important, and we hope it will be enough.

As it is sayed further in this third number of the D.A., we do believe that the actual economic (moral, politic...) crisis is a structural problem of the system. There is, according to the political opinion and decisions, a need for bigger security (the most important spendings in the national economies are the military, the police, the 'intelligence'service.....control) and a need for a growing economy (bigger production, more money). The consequence is a loss of freedom for most of the people, wars (always created and lead by the elites), more hard conditions in the dayly live with dangerous or stupid jobs (where the workers are outside of the decision making process), the destruction of the ecological system that we are part of and the domination of the human beings by some human beings.

We believe in anarchy and that the revolution starts by making stronger our organizations. To reach this end we think that is its essential that both women and men are conscious of the close link between their daily live and their work. We have taken the agreement (a decision taken in the AGA assembly) to **FEDERATE** de anarchistische groep van Amsterdam with

THE INTERNATIONAL WORKERS ASSOCIATION; the international of the anarchist workers.

WAT IS AGA?

De Anarchistische Groep Amsterdam is een groep mensen die zichzelf heeft georganiseerd om de problemen die ze tegenkomt in het dagelijks leven te bevechten. Dit kan zijn op het werk, op school of in de gemeenschap. AGA baseert zich hierbij grotendeels op de ideeën van het anarchosyndicalisme. Deze kennen als basiswaarden solidariteit, wederzijdse hulp, zelfbestuur en directe actie.

HET ASSEMBLEE.

Dit is de wekelijkse vergadering waaraan iedereen van de groep op basis van gelijkheid deelneemt. Hierin worden alle zaken besproken waarmee de groep zich bezighoudt. Dit betreft het maken van actieplannen in gevallen van problemen op het werk. Maar ook wordt er besloten over zaken als het organiseren van bijeenkomsten, maken en verspreiden van propaganda materiaal. Omdat het assemblee de eerste en de enige plek is waar alle leden bij elkaar komen, heeft het de hoogste beslissingsbevoegdheid. Dit betekent dat besluiten genomen in het assemblee voor iedereen bindend zijn. Bij het nemen van besluiten wordt altijd gestreefd naar consensus.

Alle besluiten die gemaakt worden buiten het assemblee, moeten eerst door het assemblee besproken en goedgekeurd worden. Dit kan het geval zijn wanneer AGA samenwerkt met andere groepen in federatief verband, waarbij er een federatievergadering zal zijn, waarin een afgevaardigde van AGA zit.

AGA ALS ANARCHISTISCHE BOND.

De verantwoordelijkheid voor het vakbondswerk dat nodig is om de problemen op het werk het hoofd te kunnen bieden, ligt in handen van degene(n), die in de verschillende bedrijfstakken werken. Dit betekent dat het lid of de leden van de groep die bijvoorbeeld in de horeca werken, voor deze bedrijfstak de informatie verzamelen over CAO's, wetgeving, jurisprudentie (bijv. dat werkgevers verplicht zijn alle fooien uit te betalen aan het personeel). Hetzelfde moet gebeuren voor de bedrijven waar de leden van de groep werken.

e-mail : agamsterdam@yahoo.com
telefoon :06 52175952
post : postbus 16521 1001 RA A'dam

LOKAAL

STOP SPECULATIE

De martelgang aan de Martelaarsgracht / Martelaarsgracht 4-3, 6, 8 & 10

Op 26 november 2000 werd Martelaarsgracht 6 gekraakt uit protest tegen de leegstand van het pand en de plannen van de eigenaar om woningen te onttrekken en een megalomaan hotel te bouwen. Later werden ook Martelaarsgracht 8 en 10 symbolisch gekraakt en tenslotte werd eind 2001 ook een etage aan Martelaarsgracht 4 gekraakt. Maar de kraakgeschiedenis gaat hier verder terug.

Martelaarsgracht 8 en 10 kwamen al begin jaren '80 leeg te staan. Deze panden werden eind '89 gekraakt. De kersverse eigenaar Dhr. G. Brals (een grote Amsterdamse horecaboer) liet de panden door een knokploeg op hardhandige wijze ontruimen. De panden werden kort daarop nogmaals gekraakt. Ditmaal werden de krakers het huis uitgezet door de politie, Brals zou heel spoedig beginnen met de bouw van zijn hotel. Brals heeft overigens niet alleen krakers aangevallen met knokploegen maar ook buurtbewoners die hij wil zien vertrekken.

Toen Brals zijn zin niet kreeg wat betreft zijn hotel, een hotel paste niet in het bestemmingsplan, besloot hij om door te wachten zijn zin door te drijven. Een jaar later, in 1990, liet hij de rijksmonumenten op 8 en 10 voor een groot deel illegaal slopen.

Echter door deze rijksmonumenten twaalf jaar te laten verkrotten wist hij wel een sloopvergunning voor de orde twee monumenten op nummer 4 en 6 en voor nummer 12 af te dwingen. En door te weigeren zijn plannen te veranderen heeft hij nu zelfs een verandering in het bestemmingsplan afgedwongen zodat het wel mogelijk is om op Martelaarsgracht 4-12 een hotel te bouwen.

De gemeente heeft Brals ondertussen niet alleen geen strobreed in de weg gelegd bij de illegale sloop en voortdurende leegstand maar hem nu dus zelfs beloond door het bestemmingsplan aan zijn plannen aan te passen. De gemeente verschuilt zich achter het argument dat de juridische mogelijkheden er niet zijn om Brals te dwingen de panden op te knappen of ze te onteigenen aangezien er sprake is van particulier eigendom en een eigenaar die bezig is met planvorming. Via onder meer een raadsadres is aangegeven dat de gemeente actief aanschrijvingen had kunnen versturen, stappen had kunnen ondernemen tegen de illegale sloop of had kunnen onteigenen.

Alle vergunningen werden de laatste tijd in sneltreinvaart en soms in omgekeerde volgorde afgegeven. Dat de gemeente zelf in de afgelopen jaren een aantal keer een hotelstop heeft afgekondigd, telt blijkbaar niet mee.

Sinds de kraak is er een sterke ontruimingsdreiging doordat de officier van justitie wil laten ontruimen op grond van artikel 429 ondanks verklaringen door buurtbewoners dat Martelaarsgracht 4-3 en 6 al langer dan een jaar leeg staan. Ontruiming werd uitgesteld vanwege angst voor een herkraak (het zou gaan om ontruiming voor leegstand) maar nu de sloopvergunningen en bouwvergunningen allemaal zijn afgegeven, Martelaarsgracht 12 al niet meer dan een gat is, moeten wij oprotten voor weer een hotel. Na meer dan een jaar met ontruimingsdreiging te wonen zijn wij niet van plan zomaar te vertrekken!.

IDEEËN ONTRUIM JE NIET, PANDEN OOK NIET, KRAKEN GAAT DOOR !!!!

GEEN FASCIST IN DE STRATEN GEEN STRAAT VOOR FASCISTEN!

Op 26 januari was er, georganiseerd door de antifa, een demonstratie tegen de extreemrechtse NVU (Nederlandse Volksunie). Deze neonazi-partij, waarvan meerdere leden openlijk aanhanger zijn van het gedachtegoed van Hitler, gaat meedoen aan de gemeenteraadsverkiezingen in Arnhem, Rotterdam, Kerkrade en Landgraaf. De in de jaren zeventig opgerichte partij bestond indertijd deels uit oud-NSB'ers en Nederlandse collaborateurs met onder andere de SS en de Weermacht van het Duitse Rijk. In de jaren negentig blies de nieuwe leider van de NVU, Constant Kusters uit Arnhem, de partij nieuw leven in. Kusters staat bekend als openlijk racist en schuwt geweld niet. Bij de demonstratie van de NVU in Rotterdam waren ongeveer 100 neonazis aanwezig, waarvan zo'n 80 afkomstig uit Duitsland. Omgeven door een politiecordon en veel media scandeerden ze leuzen als 'Ruhm und Ehre der Waffen-SS en Hop, hop, hop, asielzoekerstop'. Hoewel dit soort uitspraken verboden zijn, greep de politie niet in. De gemeente en politie probeerden de dagen voor de demonstraties vooral de antifa te criminaliseren en bij de antifademo

(Vervolg op pagina 4)

(vervolg pagina 3)
was dan ook een grote overmacht aan politie aanwezig (in totaal waren er 800 smerissen op de been).
Meer informatie over extreemrechts in Nederland en over activiteiten tegen fascisme en racisme valt te lezen in Alert!, het tijdschrift van AFA. Anti-Fascistische Actie (AFA) stelt zicht ten doel racistische en fascistische partijen, groeperingen en tendensen te bestrijden, alsmede racistisch en discriminerend overheidsbeleid aan de kaak te stellen. AFA doet dit onder andere door middel van het ondersteunen van lokale organisaties, het organiseren van voorlichtingsavonden, het doen van onderzoek en het uitgeven van publicaties. AFA onderneemt ook directe acties, zoals demonstraties, manifestaties en blokkades.

GEEN RUIMTE VOOR FASCISME

AFA is te bereiken op: AFA/Alert!,
Postbus 2884, 3500 GW Utrecht
Telnr: 030-2314596
Email: AlertAFA@cs.com
Website: www.xs4all.nl/~afa/alert/default.htm

De Nieuwe Nationale Partij en haar 'volk'

In maart zal de Nieuwe Nationale Partij haar vuurdoop krijgen. Ze gaat meedoen met de gemeente raadsverkiezingen in Amsterdam, Leeuwarden en Rotterdam. Terwijl de Nederlandse Volksunie zichzelf openlijk als nazistisch profileert en ook door de media zo wordt genoemd, probeert de NNP zichzelf af te schilderen als een nette partij. Ze neemt op haar website openlijk afstand van zowel fascisme als racisme. Haar argumentatie is dat ze voor democratie is, terwijl fascisme de leer van de anti-democratie is, en dat ze niet het ene mens meer waard vindt dan het ander. Tegen beide argumenten valt wel het een en ander in te brengen. Er zijn in de historie genoeg voorbeelden van fascistische partijen, die toch 'democratisch' aan de macht zijn gekomen. Of ze zich daarvoor al of niet publiekelijk anti-democratisch hebben genoemd, maakte geen verschil voor het extreem-rechtse of fascistische regime dat ze creëerden. Daarnaast stelt de NNP op haar website heel duidelijk een partij voor het eigen, Nederlandse, volk te zijn. Ze vindt dat dit volk meer recht heeft op het gebied dat Nederland wordt genoemd. "De wereld is van iedereen, Nederland is dat niet,' zo stelt de NNP. Ze erkent echter wel dat "veel buitenlanders een overwegend positieve bijdrage aan de Nederlandse maatschappij leveren", maar vindt dat die buitenlanders die zich schuldig maken aan "crimineel en/of parasitair gedrag" niet (langer) welkom zijn.
Al met al presenteert de NNP zich als een extreem nationalistische partij, die zich wil bewegen binnen de grenzen van de huidige democratie. Ze vindt "dat vrijheid van meningsuitng in ons land moet worden gegarandeerd en dat kiezers direct moeten worden betrokken bij belangrijke beslissingen die in ons land worden genomen." De NNP streeft naar behoud van de eigen cultuur en identiteit. Ze kiest onvoorwaardelijk voor haar eigen volk. Wat is dan dit eigen volk?

De extreemrechtse partijen NNP en NVU hebben zich in zes plaatsen ingeschreven om deel te nemen aan de gemeenteraadsverkiezingen.

De vrijheid van meningsuiting zou wel eens slechts gegarandeerd kunnen worden voor mensen die blanke en autochtone Nederlanders zijn. Zouden ook dit alleen de kiezers zijn, die direct moeten worden betrokken bij belangrijke beslissingen?
De NNP is een partij waarbij duidelijk het Nederlandse volk tegenover de buitenlanders, andere culturen wordt gezet. Het Nederlandse volk wordt echter niet gedefiniëerd door bijvoorbeeld te zeggen dat je blank moet zijn, in het bezit van de Nederlandse nationaliteit en/of een x-aantal generaties in Nederland moet wonen. Door ronduit te zeggen dat je blank moet zijn zou de NNP zichzelf in de vingers snijden. Hoe willen ze dan nog beweren niet racistisch te zijn, ieder mens bepaalde basisrechten toe te kennen en evenveel waard te achten?
Maar dat blanke Nederlandse volk is geen homogene groep. Binnen ons land worden diverse germaanse talen gesproken en dialecten van deze talen. Dat betekent, dat zelfs binnen het Nederland dat wij nu kennen, vroeger (on-)officiële culturele en sociale grenzen waren. Grote delen van Groningen, Friesland en Drente zijn pas de afgelopen honderd jaar langzaam echt deel gaan uitmaken van de Nederlandse staat.
Alle afzonderlijke bevolkingsgroepen, die nu als (blank-)Nederlands kunnen worden gedefinieerd, vinden hun oorsprong in migratie. Zo zijn de Friezen van tegenwoordig zeer waarschijnlijk niet de Friezen waarover de Romeinen het hadden en liggen voor sommige 'Nederlanders' de wortels in het gebied dat nu Frankrijk heet of Duitsland, Polen.....
Migratie heeft altijd bestaan. De redenen van nu waren ook de redenen om vroeger erop uit te trekken. Migratie heeft volken gemaakt en gebroken en nieuwe gecreëerd. Hopelijk zal de migratie van de 21ste eeuw de nationale volken breken en een anti-nationaal wereldvolk creëren. Dit zal niet zonder sociale en culturele frictie gebeuren. Als anarchisten moeten wij ons bewust zijn van onze positie, een internationalistische, en die ook uitdragen. Vandaar ook dat wij ons tegen een partij als de NNP keren, die behalve een extreem-nationalisme aanhangt, ook stinkt naar corporatisme.

AGA

125.000 bezoekers voor de tentoonstelling "ja, ik wil", 100.000 bezoekers voor het huwelijk en 6 miljoen televisiekijkers; de populariteit van het koningshuis lijkt niet op te kunnen. Vreemd, want als je alle feiten over het staatshoofd en haar familie op een rijtje zet, kan je volgens ons niet anders dan de strijd aangaan met het koningshuis en zorgen dat dit nutteloze, hypocriete en gevaarlijke instituut nu onmiddellijk wordt afgeschaft.

De gemeente Amsterdam sponsort het huwelijk van Willem-Alexander en Maxima met 6 miljoen gulden, dit bedrag wordt opgebracht door de inwoners van de stad. Deze laatsten hoeven echter niet te verwachten dat hun huwelijk straks ook door de gemeente wordt bekostigd, het eerste voorbeeld van ongelijkheid. Of is het koninklijk paar te armlastig om hun eigen bruiloft te betalen? Nee, integendeel. Zes leden van het koninklijk huis krijgen een uitkering, namelijk Beatrix, Claus, Willem-Alexander, Maxima, Juliana en Bernhard. De uitkering bestaat uit een component voor personeelskosten, een component voor overige kosten en een inkomensdeel. Voor 2002 zijn de uitkeringen als volgt begroot: Beatrix: 3.797.687 euro; Claus: 760.083 euro; Willem-Alexander: 907.561 euro; Maxima: 733.762 euro; Juliana: 1.030.081 euro; Bernhard: 623.494 euro.

Dit zijn netto-inkomens en dus niet belastbaar. Bovendien worden deze inkomens opgebracht door de Nederlandse bevolking. Heeft de koningin dan zelf helemaal geen geld? Jawel, volgens Forbes, een Amerikaans magazine, is het vermogen van de Oranjes zo'n 11 miljard gulden. Over dit privé-vermogen moet overigens wel belasting betaald worden.

Voor het koninklijk huis ook geen woningnood. Het Paleis op de Dam (Amsterdam), de paleizen Noord-Einde en Huis Ten Bosch (Den Haag) en paleis Soestdijk (Baarn) zijn door het Rijk voor gebruik ter beschikking gesteld aan de leden van het koninklijk huis. Als een soort anti-kraak voorkomen zij hiermee dat de paleizen optimaal gebruikt zouden kunnen worden voor bijvoorbeeld daklozen.

Ook de gouden koets staat 'slechts' ten dienste aan de koningin, die er blijkbaar geen bezwaar tegen heeft om in een koets te rijden met een afbeelding van zwarte slaven die rijke blanken bedienen.

Wat betreft dierenleed, de Oranjes houden nog altijd vast aan hun privileges rondom de maatschappelijk omstreden hofjacht. Het principe 'gelijke rechten voor iedereen' lijkt ook hier ver te zoeken en het is ondertussen wel duidelijk dat het in ieder geval niet een principe is dat de Oranjes hoog in hun vaandel voeren. En dat voor een instituut dat zich graag als de hoeder van het vaderland en de democratie ziet.

Een ander staaltje ongelijke rechten zien we in het geval van de inburgering van Maxima en Claus, zij kregen beiden zonder verder onderzoek of plichtplegingen bij wet het Nederlands staatsburgerschap. Dat terwijl het asielbeleid steeds strenger wordt.

Het woord democratie doet hier helemaal een beetje vreemd aan als het gaat om het koningshuis want in tegenstelling tot wat algemeen beweerd wordt (het staatshoofd heet zelfs officieel politiek neutraal te zijn), oefenen leden van het koninklijk huis wel degelijk invloed uit op het politiek beleid. Een democratie zonder democratisch gelegitimeerd staatshoofd dus.

Leden van het koninklijk huis proberen regelmatig de politieke besluitvorming in rechtse of reactionaire zin te beïnvloeden. Dit gebeurt bijvoorbeeld tijdens formele en informele ontmoetingen met vooraanstaande politici, buitenlandse elites, academici, mensen uit de media en personen uit de top van het bedrijfsleven. Een voorbeeld hiervan kwam in de publiciteit door het boek van voormalig minister van buitenlandse zaken in de Verenigde Staten over de verdediging van Lubbers door Beatrix tegenover Clinton.

De koningin heeft verder iedere maandag gesprekken met de minister-president en heeft daarnaast regelmatig andere rechtstreekse contacten met onder andere ministers, staatssecretarissen, de vice-president van de Raad van State, commissarissen van de koningin, burgemeesters en Nederlandse ambassadeurs. Verder bestaat een groot deel van haar werkzaamheden uit het kennis nemen van en het tekenen van staatsstukken, wetten en koninklijke besluiten (deze moeten door de koningin als staatshoofd en door de minister vanwege haar/zijn staatsrechtelijke verantwoordelijkheid ondertekend worden). Maar de koningin heeft nog meer macht.

De koningin is nauw betrokken bij de formatie van kabinetten. Zij kiest formateurs en verstrekt vervolgens aan een of meerdere informateurs de opdracht een onderzoek in te stellen naar de vorming van een kabinet of de opdracht een kabinet te vormen. Het nieuwe kabinet wordt door de koningin beëdigd. Een zo belangrijke taak wordt dus uitbesteed aan iemand die door overerving aan de macht is gekomen in plaats van democratisch door de mensen gekozen.

De koningin ontvangt in de regel staatshoofden en regeringsleiders die een bezoek brengen aan Nederland. Zij legt verder zelf jaarlijks enkele staatsbezoeken af waarbij meerdere keren naar landen waar de mensenrechten ver te zoeken zijn (o.a. Indonesië, China) waarbij ze wordt vergezeld door het kapitalisme in de vorm van het bedrijfsleven, handelsdelegaties en parlementariërs op zoek naar geld.

Kortom, het staatshoofd, oftewel de koning(in), heeft erg veel macht. In de grondwet wordt het Nederlands staatshoofd overigens aangeduid als koning, ook al zijn er nu al drie generaties vrouwen aan de macht. Van dit soort seksisme kijken we niet echt op.

Het koningshuis doet het vaak voorkomen alsof de monarchie voortkomt uit een lange traditie, zij bestaat echter pas een paar honderd jaar en is via onder meer gewapende strijd aan de macht gekomen. Andere mythes zijn dat het staatshoofd helpt Nederland bij elkaar te houden of dat we een koning(in) als visitekaartje nodig hebben. Dat slechts één persoon Nederland bij elkaar zou moeten houden spreekt van weinig vertrouwen in de mensen. Volgens ons houdt een samenleving met zelfbestuur en wederzijdse afhankelijkheid mensen meer bij elkaar betrokken. Waarbij wij overigens verder willen kijken dan grenzen, een onnatuurlijk verschijnsel dat zo snel mogelijk moet verdwijnen, omdat we hopen dat verbondenheid verder reikt. In een samenleving bestuurd door de mensen zelf is niet een persoon als visitekaartje nodig maar kunnen vele verschillende mensen deze functie vervullen waarbij jaarlijkse roulatie van de functie kan voorkomen dat een persoon te veel macht krijgt toebedeeld.

Als anarchisten keren wij ons tegen elke vorm van nationalisme. Juist het koningshuis houdt, in het verleden al vaak gevaarlijk gebleken, zaken als vaderlandsliefde, trouw aan de vlag en nationalistische borstklopperij mede in stand. Het koningshuis helpt bovendien mee aan het instant houden van het reactionaire idee dat mensen ontzag moeten hebben voor een natuurlijke macht met alle elitaire voorrechten die hier bijhoren. Het ontzag dat je dient te hebben voor het koningshuis loopt vloeiend over in het ontzag dat je dient te hebben voor de staat. Het bestaan van een koningshuis houdt het denken in termen van machtshiërarchieën in stand.

We hebben hier buiten beschouwing gelaten het vaak dubieus gedrag van leden van het koninklijk huis, corruptie en hun contacten met (voormalige) dictators of mensen die meegewerkt hebben aan verderfelijke regimes (het meest recente voorbeeld is Jorge Zorreguita). Nog vers in het geheugen ligt de skivakantie die de koningin net in Oostenrijk moest houden nadat Haiders FPÖ in het kabinet zitting had genomen daar. En zo mag vliegveld Valkenburg niet gesloten worden om plaats te maken voor sociale woningbouw omdat de jet van Beatrix daar geparkeerd staat. Dit spreekt tegen het koningshuis, maar wij willen pleiten tegen de monarchie onafhankelijk van het elitaire, dubieuze gedrag van de leden, dat de nood tot onmiddellijke afschaffing alleen maar dringender maakt.

Wij staan voor een antihiërarchische, antiautoritaire samenleving waar de macht evenredig verdeeld is over iedereen en iedereen gelijkwaardig is. Wij denken niet dat met de afschaffing van de monarchie de samenleving democratisch zal worden. Voor werkelijke democratie is een radicale verandering nodig waarbij behalve het koningshuis ook de staat, het eigendomsrecht, het kapitalistische systeem en al hun uitwassen moeten worden vervangen door directe inspraak, zelfbestuur en wederzijdse solidariteit.

AGA

A MOVEMENT WITH ENDS

In issue number 2 of Directe Actie an article by Naomi Woltring about a discussion meeting with Naomi Klein was published without any critics. We felt the need however to look at this article from an anarchist perspective. This will concern some of the statements about the anti-globalisation movement by Naomi Klein as well as reactions Naomi Woltring is adding to these.

First of all it can be argued whether the impatience of this movement is new. In all revolutionary and anarchist writings of the near and far past we can find the impatience of people to do away with power, poverty and exploitation. It's not the first time people are fed up with promises of the politicians.

Just as "the injustices are staring into our faces" now, they were staring into the faces of the working class in the past. But maybe in the past they were closer to us, like being forced to buy in the stores of one's land- or factory-owner or mass-sackings. Although these still occur all over the world today as well. Perhaps the only difference is the (financial) possibility of western activists to gather at the meetings of the world's rulers.

But internationalism isn't new. Also in the past people have been revolting to the worldwide injustices. They only were aware of them to a lesser extent, because communication was harder. The colonialism of yesterday with all it's differences from the globalisation of today has one thing in common with it. That is it's basis, economical power -trade- and political power. Trade has always made people (trades people) move around the world to look for new products - which could be human beings as well to sell with profit. A product can have a financial value or an emotional cost. Most products of today have a financial value based on production costs, the need for profit and how much people are willing to pay for it. Products also have an emotional value, which doesn't depend on whether we live in a monetary economy, but on scarcity. Someone an be attached to or want a product for whatever reason. This can for instance be hunger or remembrance of friends or family that died or are far away.

So instead of saying some trade is good as Naomi Woltring is doing, we as anarchists, oppose all trade and the money system. In trade people can always profit from others depending on the value the product is given. We need to create a society based on the needs of people. And to satisfy them all should work according to ability.

For this we believe that the working class as producers of the world's wealth, material or immaterial, should own the means of production collectively. Small production units (collectives) should be federated in two ways to run the economy as a whole. This is by industry (vertically) and beyond industries (horizontally). Organizing the social life in the neighbourhoods, towns, villages, cities, regions etc. should follow the same principles.

This is what's called direct democracy or, as we prefer, libertarian communism. A society where people have direct control over their lives at work, at home, on the streets without state interference. So, opposite to what Naomi Klein says, we do strive for the abolishment of the state. We don't have any trust in politicians, their parties and their trade unions. They only exist to maintain the status quo and/or to let us play with it within the margins given to us from above.

So to capitalism and it's globalisation we do propose a definite answer:

LIBERTARIAN COMMUNISM and it's INTERNATIONALISM.

AGA

ARGENTINA (20-12-01)* 33 PEOPLE MURDERED BY THE STATE

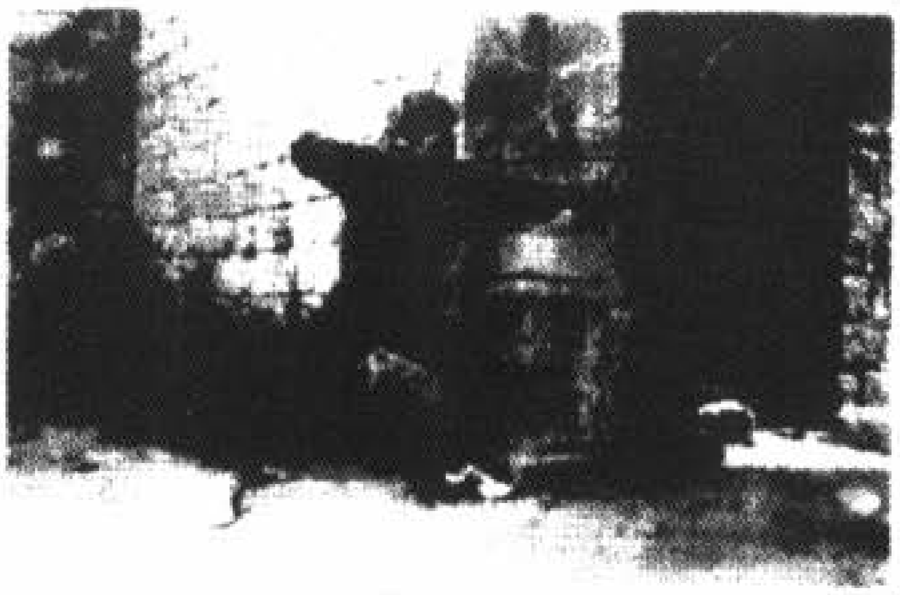
December de 20th is a new step in the History of the popular fights in that side of the world. The president Fernando de La Rua finished his presidential charge isolated, only supported by a sector of the financial capital from the privatized companies. The same companies (and people) that the days before were putting out of the country millions of cash. A lot of money cars were busy going from the banks and companies (or just from the houses of the rich, powerful people) to the airport; writing another chapter of capital flight.

The people couldn't manage any longer and convoked themselves on the streets (no trade union, social movement or political party called to the mobilization). In the night of 19-20 of December in each neighborhood the people took position of every corner and nobody followed the curfew. The voices of the people shouted to tear down the government.

"People took back the street as a public space to make politics. But one of the characteristics of the demonstration was the refusal of all kind of political flags. This attitude, was encouraged and provoked by the mass media, it helped to the disorganization and splitting, and made that the right wing could use the popular uprising ("the only allowed identity was the flag of Argentina and the only slogan the hymn").

With the passing of the hours the repression radicalized the ways of fighting, also the middle classes (those who believe in the "democratic transformations" and try to keep the social peace were heavily beaten in this new round of the capitalist non stop crisis.) "and moderated people were leaving the fighting areas. In this way it is possible to say without doubt that president De La Rua was thrown away by the young resistance."

CON PIEDRAS DEFENDEMOS

NUESTRA TIERRA Y DIGNIDAD

"Met stenen verdedigen we ons land en waardigheid"

Later in the night, you could listen shooting near the storehouses (not that much in the commercial centers because they were good guarded by the provincial police and their private security), and started the murmur that neighbors without control were going to rob the houses of the workers. The paranoia between neighborhoods was created and fed by the mass media, police, intelligence services and militants of the "Partido Justicialista" (right one). But none of the houses of the people really appeared to be assaulted, nobody could show even a photo.

"The painful evidence of death is felt in the exact moment that you can identificate the face from the one who you will never see again. A class hate with name and surname. The justice of the poor, the justice from here down, the one that Carlos "PETETE" Almiron and the rest of the anonymous 33 dead people from the uprising were, were fighting for".

The people were expropriated from their victory by a group of robbers. The "peronistas"(name used by the populist right politicians in Argentina) are making a distribution of the duties (How many?............ 5 presidents, without elections, in like one month?....ahhhh! lovely democratic system.). "PETETE hated them, and he would continue doing, if he would have had some breath left to throw them again, even when it is only, one more stone".

It was a country without government. Every partisan chaos and misunderstand anarchist can be happy but the truth is that no organized popular force, not even the people by them self were able to give a coherent way to the social life the day after.

We, the anarchists are in total dispersion, we should think that the class struggle had been quite strong, in spite of the bureaucratic charge of the official movements, unions, politics....that constantly stop the lower class fight.

"We should fight from our popular organizations in the neighborhoods that we are part of. Call in the area that we are present to the rest of the organizations for evaluated what happened and for develop tools to confront the TERROR FROM THE STATE and build a popular organization or its germ."

ORGANIZE YOURSELF AND FIGHT
WE DON'T FORGET OUR DEAD PEOPLE WE DON'T FORGIVE THE KILLERS.

A.G.A.

***-This article is based on the article that appeared in the newspaper "EN LA CALLE" ("In the street"), the diffusion organ from the "ORGANIZACION SOCIALISTA LIBERTARIA", a group that defines itself as an anarchist collective.**

Brian Higgins, Rank and file or broad left? A short story of the Building Worker Group

(Revolutions Per Minute nummer 8).

De tranen schoten bijna in mijn ogen toen ik deze brochure zag liggen. Eindelijk een brochure over de strijd van de Engelse bouwvakkers in de '70 en '80er jaren, geschreven door een bouwvakker. Ik zelf heb veel respect voor de "traditionele" arbeiders zoals de mijnwerkers, havenarbeiders en natuurlijk de bouwvakkers, dus dat werd genieten geblazen!

En het was zeker genieten. Eindelijk eens geen "wetenschappelijk" propaganda materiaal van een leninistische partij over hoe de arbeider zich moet gedragen in de strijd. Verfrissend is dan ook het taalgebruik van Brian Higgins, alhoewel anderen dit minder zullen waarderen. Eerlijk is het wel. Het is levend geschreven, maar voor de Nederlandse lezer toch soms wat moeilijk te volgen wanneer men niet bekend is met de situatie van de arbeiders in Engeland. Genoeg over stijl, laten we eens de inhoud bekijken.

De Building Worker Group is een zelforganisatie van een aantal bouwvakkers en alhoewel zij lid zijn van een bouwbond, staat de Building Worker Group los van de bond. Ook staat zij los van politieke partijen. Ironisch genoeg is de Building Worker Group ontstaan, nadat een aantal bouwvakkers van een leninistische partij de groep oprichtte om revolutionaire politiek te bedrijven in de bouw, op zich een aan te moedigen politiek. Alleen bleek de politieke leiding een ander doel te hebben met de groep dan dat de bouwvakkers hadden. De leiding gaf het bevel de groep te sluiten toen bleek dat het niet werkte als een recruteringsmachine. Bovendien wilde de leiding de bondsbonzen onder druk zetten en de leiding was van mening dat een zelforganisatie daar niet het geschikte middel voor was. De bouwvakkers liet de leiding weten "to fuck off" . De groep stapte uit de partij als de leden al niet geroyeerd werden zoals met Brian Higgins gebeurde.

De Building Worker Group ging als zelfstandige organisatie voort (wat zij eigenlijk altijd was) en voerde diverse acties tegen de slechte en gevaarlijke werkomstandigheden. Zij organiseerde picket-lines, stakingen. Soms met succes, soms met minder succes. Vaak werd zij verraden door de bondsbonzen, bureaucraten en "revolutionaire" politici. Dat geldt niet alleen voor haar strijd, dat geldt voor elke strijd van arbeiders. En dat is ook de boodschap van deze brochure. Veel leiders en politici hebben andere belangen dan de bouwvakkers (en alle andere arbeiders).De Building Worker Group bestaat nog altijd.

Diederik

Gevangenis

A.B.C. Nijmegen : postbus 1184 / 6501 bd Nijmegen
e-mail: prisonernet@yahoo.com
A.B.C. Gent : e-mail: krow_ethic@x-mail.net

Hongerstaking in Turkije gaat door

Terwijl er nog steeds oorlog wordt gevoerd in Afghanistan, Palestina en vele andere gebieden gaat de strijd in Turkije voor vrijheid en democratie ook nog steeds door. Door de verschrikkingen elders in de wereld lijkt deze strijd in de vergetelheid gedrukt te worden. In het vorige nummer van Directe Actie stond een artikel over de hongerstaking in de Turkse gevangenissen. Deze staking gaat nog steeds door. 140 gevangenen doen mee aan de Death Fast en nog eens 300 voeren solidariteits hongerstakingen. In totaal zijn al 85 gevangenen omgekomen. Inmiddels heeft een deelnemer van de Death Fast, Cengizhan Pilaf, door gedwongen medische ingrepen zijn geheugen verloren. Bij een politie aanval op de wijk KuucukArmutlu waar veel sympathisanten van de hongerstakers wonen zijn 5 mensen gedood door de politie.
De Turkse regering doet naar buiten toe alsof zij de eisen van de hongerstakers serieus neemt, maar ondertussen is er een nieuw wetsvoorstel om de hongerstaking en de Death Fast te breken. Er zal een gevangenisstraf van 4 jaar komen voor hen die mensen weten te bewegen aan de Death Fast mee te doen en als zo'n nieuwe deelnemer van de Death Fast komt te overlijden wordt de gevangenisstraf 20 jaar. Het nieuwe wetsvoorstel houdt ook in dat er een gevangenisstraf van maximaal 2 jaar staat op het naar binnen brengen van "verboden spullen" zoals bepaalde kleding en publicaties.
Er is een campagne gaande van advocaten collectieven gesteund door de democratische krachten in Turkije met als eis: "3 deuren, 3 sloten" dat inhoudt dat gevangenen bij elkaar moeten kunnen komen na het openen van drie deuren. Deze oplossing wordt ook gesteund door het TAYAD Komite (van familieleden van de hongerstakers).

Voor meer informatie: www.ozgurluk.org of: TAYAD Komite, Nederland / e-mail: tayad.komite@12move.nl
Pieter de Hoochstr 30 / 3024 CS Rotterdam / tel: 010-2762149/ 06-14988550

Diederik

Nadat 11 September aan ons was verschenen, bevestigde het waar we van tevoren voor waren gewaarschuwd, dat het vroeger of later zou gebeuren.
De maatschappij van een bereikte zelfbeschikking op grote schaal, zo zouden we zeggen, is ontworpen en kan geconsumeerd worden door de technologische omgeving, die tegenwoordig al voor iedereen beschikbaar is. .
Het betekent dat de comfortabele samenleving en vrijheid van meningsuiting waar Noord Europa voor staat, afstammeling van een geschiedenis van liberale normen voor leden van de samenleving, zichzelf begint te legitimeren om te vechten tegen "georganiseerde misdaad", zoals dat zou kunnen zijn: een groep krakers , of enig andere organisatie met een willekeurig idee.
Het betekent dat met het gevecht tegen terrorisme als excuus, het er eigenlijk om gaat iedere soort sociale beweging, die niet doorgaat voor een NGO (wat betekent controle en geld) met terrorisme in verband te brengen. Ze komen met allerlei wetten en voorschriften die inbreuk maken op je eigen leven, ze criminalizeren elk associatie-recht, zelfs iedere vorm van protest.
Het legt het protest-tijdschema vast, op dezelfde manier als je pauze wordt vastgelegd op je werk.
Dit alles is bedoeld om de totale vernietiging te bewerkstelligen van de maatschappij en de motor die haar genereert, de motor van ideeën die promoot en doet voortbewegen, de spil van de "sociale verandering" die afgaat op nieuwe samenlevingsvormen, in plaats van de wegwerpmaatscappij.
Denk voor jezelf en probeer een weg te vinden uit deze samenleving van spektakel en laten we inzien dat het mogelijk is om een nieuwe wereld op te bouwen waar mensen als JuanRa of de kraakbeweging niet gecriminaliseerd kunnen worden vanwege hun ideeën en acties.

Black moon

KOP

Fighting aganist those who
impose themselves
and never giving up our strength
crashing
against the walls of silence
against tortures
creating a plural platform
that calls for revolt
and suddenly
popular assemblies, the power of people

beat the state
beat, combat
beat the state

Racism and fascism
the value of capital
peace for the west
and war for the rest
and the race keeps
differentiating man
and men still
exploit women

attack, against chauvinism
attack, against fascism
attack, against racism

attack, against chauvinism
attack, against fascism
attack, against racism

beat the state
beat, combat
beat the state

Authoritarianism
is the formula of this world
a 'slavocracy'
it's the order of the world
and now weapons
are the reason of the state
of the capitalist state
the only terrorist

fighting, to resistance
fighting, to resistance
fighting, with resistance

fighting, resistance
fighting, resistance
fighting, resistance

fighting

fighting

Nieuwe fase in criminalisering van de Barcelonese kraakbeweging

Spaanse kraker opgepakt wegens vermeende ondersteuning van ETA

Op woensdag 16 januari 2002 werd op klaarlichte dag, in een Albert Heijn-supermarkt in het centrum van Amsterdam, de 35 jarige Spaanse kraker Juan Ramón Rodríquez Fernández (JuanRa) door een arrestatieteam opgepakt.

Met een zak over zijn hoofd werd hij afgevoerd en vastgezet op het Amsterdamse hoofdbureau van politie om kort daarop overgebracht te worden naar een Extra Beveiligde Inrichting (EBI) te Vught waar hij onder verzwaard regime werd vastgehouden en aanvankelijk papieren kleren moest dragen. Volgens zijn advocaat Victor Koppe maakt JuanRa het naar omstandigheden redelijk. Vanaf maandag 28 januari is JuanRa voorlopig teruggeplaatst in het `gewone' bajesregime. JuanRa wordt sinds augustus 2001 door de Spaanse autoriteiten gezocht wegens vermeende ondersteuning van het `Barcelona-commando' (ook wel aangeduid als comando Gorbea) van de Baskische afscheidingsbeweging ETA.De arrestatie van JuanRa staat niet op zichzelf. Het afgelopen jaar is in Spanje een criminaliseringscampagne tegen de kraakbeweging in (met name) Barcelona op gang gekomen. Er zijn diverse mensen uit de Barcelonese kraakscene opgepakt op beschuldiging van ondersteuning van de ETA. JuanRa is nauw betrokken bij het Barcelonese krakersbolwerk `Kasa de la Muntanya' [het Berghuis] - een in 1989 gekraakte voormalige Guardia Civil-kazerne aan de westrand van de Barcelonese binnenstad. Tevens is hij zanger in de politiek geëngageerde hardcore band `Kop'. Hij schrijft ook geregeld boekrecensies voor een aantal semi-alternatieve en literaire bladen (hij studeerde literatuurwetenschappen).

Criminalisering

De afgelopen jaren is het politieke klimaat in Spanje in toenemende mate ongezonder geworden. De bestrijding van de ETA heeft onder regie van de Spaanse regering een soort massahysterie op gang gebracht. De recentste fase in deze campagne lijkt het criminaliseren van de Barcelonese kraakscene. De afgelopen jaren kent Barcelona een groeiende en zeer actieve kraakbeweging. Dat deze de autoriteiten een doorn in het oog is, mag geen verbazing wekken. Op 17 juli 2001 leek het gedaan te zijn met het bolwerk `Kasa de la Muntanya'. Tijdens een ontruiming van een nabijgelegen kraakpandje (Kan Nyoki) waarbij verzet werd geboden, besloot de politie een inval te doen in de gekraakte politiekazerne. De politie stelde dat er vanuit het pand met objecten was gegooid naar de bij de ontruiming betrokken agenten. In een - duidelijk voorbereide (de politie had plattegronden van het pand bij zich) - bliksemoperatie, maar zonder het vereiste huiszoekingsbevel - werd `Kasa de la Muntanya' binnengevallen.
Alle bewoners werden met geweld op straat gezet, het complete gebouw werd acht uur lang doorzocht, alle ruimtes werden op video vastgelegd en persoonlijke bezittingen van bewoners, waaronder agenda's, computers, videos, fotocamera's, notulen, financiële bescheiden en geld, in beslag genomen of vernield. Buiten op straat werd een jongen onder vuur genomen met rubberkogels, wat tot gevolg had dat deze sindsdien een oog moet missen. Tegen de avond verliet de politie het pand en de kazerne werd teruggekraakt.
Op 24 augustus 2001 werden er in Barcelona enkele vermeende leden van het `Barcelona-commando' van de ETA opgepakt. Kort daarop verschenen er in Spaanse pers artikelen dat JuanRa door de politie werd gezocht. Een van de opgepakte ETA-verdachten, Fernando García Jodrá, zou hebben verklaard dat "een jongen van 35 jaar, lang, mager, intelligent en met blond haar, woonachtig ergens tussen Barcelona en Gerona" het ETA-commando inlichtingen over de extreemrechtse organisatie CEDADE zou hebben verstrekt. De Spaanse politie koppelde aan die beschrijving de identiteit van JuanRa. Als met een dergelijke dunne bewijsvoering een actief iemand uit de kraakbeweging verdacht wordt gemaakt, dan wijst dat op niets anders dan dat de politie deze beweging in een kwaad daglicht wil stellen. En wat is er makkelijker dan om een sterke en actieve sociale beweging te bestempelen als terroristisch. De van staatswege goed gecoördineerde massahysterie tegen ETA - en sinds 11 september 2001 tegen terrorisme in het algemeen - doet dan wel de rest. De goedgelovige burgers zullen voor zover ze sympathie konden opbrengen voor de kraakbeweging, deze na dergelijke beschuldigingen als een baksteen laten vallen. Ondertussen is bekend geworden dat García Jodrá bij zijn voorgeleiding voor de onderzoeksrechter, zijn voor JuanRa bezwarende verklaring heeft ingetrokken, aangezien die onder dwang is afgenomen. García Jodra's advocaat zegt aan de hand van medische attesten en foto's te kunnen aantonen dat zijn cliënt gemarteld is tijdens de eerste dagen van zijn hechtenis.
Dat het niet om een op zichzelf staand geval gaat, bewijst ook het feit dat op zondag 9 september Sonia García Onavida en Alberto Lambert Durán door een anti-terrorisme eenheid werden opgepakt op beschuldiging van ondersteuning van de ETA. Concreet worden ze ervan verdacht JuanRa te hebben geholpen bij zijn vlucht. Beiden waren al eerder tijdens de ongeregeldheden rond de illegale kortstondige ontruiming van `Kasa de la Muntanya' in juli 2001, opgepakt. Hun namen zouden zijn opgedoken in papieren die in beslag zouden zijn genomen bij de enkele dagen daarvoor opgepakte kraker José Tamboleo Fonseca. Tamboleo wordt ervan beschuldigd in januari 2001 het eerder genoemde vermeende ETA-lid García Jodrá te hebben helpen ontsnappen, toen enkele vermeende ETA-collega's van García Jodrá waren opgepakt. Bij Tamboleo werden twee computers en een grote hoeveelheid papier in beslag genomen. Sonia en Alberto werden na vijf dagen op borgtocht vrij gelaten. Begin oktober distantieerde `Kasa de la Muntanya' zich in een persverklaring van onder andere ETA: "onze beweging heeft en had geen enkele band met ideologieën of organisaties die hiërarchisch of langs partijlijnen georganiseerd zijn, als ook iedere gewapende of politieke voorhoede" en veroordeelde de politieke ideeën, organisatiewijze en strategie van de groep, evenals de door de wijze waarop de Spaanse staat politiek gebruik maakt van het Baskische conflict. De sfeer in Barcelona is dusdanig verpest dat veel mensen uit de scene zich niet met solidariteitswerk voor de gevangenen willen bezig houden uit angst dat zij de volgende zullen zijn die aangepakt zullen worden door de Spaanse justitie. Dat is verdomde bitter voor degenen die in de bajes zitten op grond van compleet geconstrueerde aanklachten of ongefundeerde verdachtmakingen. De Spaanse justitie verzint sowieso wel zijn eigen `terroristische verbindingen'.
Het lijkt erop dat deze tactiek een onderdeel is van de voorbereidingen die er getroffen worden voor de Eurotop die aankomende maart in Barcelona plaats vindt. Na het debacle van de vorig jaar - onder druk van aangekondigde protesten laste de Wereldbank zijn jaarlijkse conferentie, die toen in Barcelona zou plaats vinden, af - willen de Catalaanse en Spaanse autoriteiten geen enkel risico meer nemen. Naast de criminaliseringsgolf tegen de kraak-, antiglobaliserings-, antimilitaristische en antifabeweging, zijn er een groot aantal kraakpanden ontruimd. Barcelona moet `schoongemaakt' worden voor de aanstaande Eurotop en de potentiële tegenstanders van die top moeten gemarginaliseerd en gecriminaliseerd worden. Daar is men overduidelijk al mee begonnen.

Eurojust

Volgens een artikel in het NRC Handelsblad van zaterdag 20 januari is de Spaanse politie JuanRa op het spoor gekomen door een aantal Barcelonezen te volgen die begin januari naar Amsterdam gingen. Direct nadat hij gelokaliseerd werd, is er verzocht om zijn aanhouding, wat dus volgens de nieuwe versnelde procedures van het op 1 januari 2002 in werking getreden Europese samenwerkingsverband Eurojust ook zeer spoedig gebeurde, aldus de NRC. Volgens Jelle van Buren van Stichting Eurowatch "moet het echte Eurojust echter nog van start gaan. Er is al wel een voorloper van in werking, een soort pre-Eurojust. Het gaat bij Eurojust om een justitieel samenwerkingsverband tussen de Openbare Ministeries van de EU-lidstaten.
Eurojust heeft geen eigen bevoegdheden. De kern is coördinatie: de OvJ's overleggen met elkaar over lopende zaken in de lidstaten, met uiteraard de nadruk op grensoverschrijdende zaken, om te kijken of meer gecoördineerde actie mogelijk en noodzakelijk is. Om dat soort dingen te stroomlijnen is Eurojust bedacht. Er zitten zwaargewichten in, die goed op de hoogte zijn van lopende onderzoeken in het eigen land, en in een positie zitten om onderzoeken in het eigen land te sturen. Dus als bijvoorbeeld - in dit geval - de Spaanse Eurojuster de Nederlandse Eurojuster ervan overtuigd heeft dat dit een belangrijke zaak is die geen uitstel vergt, is de Nederlandse Eurojuster in Nederland aan touwtjes gaan trekken om te zorgen dat er menskracht, tijd en materiaal is vrijgemaakt voor een goede en snelle samenwerking tussen Nederlandse en Spaanse justitie & politie in deze zaak".
Om de ook in Nederland opgeld doende anti-terreurhetze een beetje te voeden, beweren de Spaanse autoriteiten nu dat JuanRa in Amsterdam zou zijn om een infrastructuur voor de opvang van ETA-

leden op te zetten. In de Amsterdamse kraakbeweging zouden onderduikplaatsen voor ETA-leden gevonden moeten worden, aldus het Spaanse Openbaar Ministerie. De krakers uit de Barcelonese scene die nu vast zitten worden in de pers tot "leiders" van de kraakbeweging gemaakt. Uit de in beslag genomen papieren (voor het grootste deel boeken, tijdschriften, enz.) en op computers aangetroffen data wordt `documentatie over toekomstige doelwitten' geconstrueerd. De creatieve geesten bij de Spaanse politie weten uit niets een compleet netwerk te voorschijn te toveren.

Ook elders in Spanje

Niet alleen de Barcelonese actiescene is het slachtoffer van dergelijke repressie. Vorig jaar werd de Madrileense actievoerder Eduardo García, die met name zeer actief was in de Madrileense afdeling van Anarchist Black Cross, die politieke gevangenen ondersteunt, opgepakt. García werd er van beschuldigd bombrieven aan diverse Spaanse journalisten te hebben gestuurd.
Medio vorig jaar kwam García op borgtocht vrij. García's zaak is nog niet afgesloten. Eveneens werden er vorig voorjaar na het gedeeltelijk ontmantelen van het zogenaamde eerste `Barcelona-commando' van de ETA meerdere mensen uit de actiescene van de nabij Barcelona gelegen stad Terrassa opgepakt op grond van vergelijkbare beschuldigingen. De gebruikelijke tactiek lijkt te zijn eerst oppakken, dan bewijzen zoeken.
Als er geen bewijzen gevonden worden is er in ieder geval weer een stukje van een sociale beweging in kaart gebracht. Dat deze methode al langer gebruikt wordt, en het afgelopen jaar met een zeer hoge intensiteit, bewijst het in Barcelona opgesteld dossier "Que nos dejen en paz" over politierepressie (*).

Inval in Vrankrijk

De Nederlandse justitie speelt dit spelletje graag mee. Ze zocht al jarenlang naar een voorwendsel om het door de bewoners in 1991 zelf aangekochte, voormalig kraakpand, Vrankrijk te kunnen binnenvallen. In 1997 hebben ze tijdens de Eurotop op het punt gestaan dat te doen op grond van artikel 140 van het Wetboek van Strafrecht (lidmaatschap van een criminele organisatie). Nu hadden ze het ultieme voorwendsel om binnen te vallen.
JuanRa logeerde in Vrankrijk toen hij in Amsterdam werd opgepakt. En zo werd in de vroege ochtend van 17 januari, om 3.30 uur het pand binnengevallen op zoek naar bezittingen van JuanRa. Het complete pand werd doorzocht (zowel de Spuistraat- als de Singelzijde - hoewel er alleen voor de Spuistraatzijde een huiszoekingsbevel was).
Gevonden werden er één Spaanstalige roman en twee mobiele telefoons, die in beslag werden genomen.
De politie wist in welke kamer JuanRa had gelogeerd, maar desondanks werd er in alle kamers uitgebreid een kijkje genomen. Met het huwelijk van WA en Maxima voor de deur is het voor de politie natuurlijk erg interessant om rond te neuzen in het "beruchte krakersbolwerk". Als reactie op de inval en de arrestatie van JuanRa werden bij burgemeester Cohen de ruiten ingegooid en het Spaanse consulaat te Amsterdam besmeurd. Op zondag 27 januari vond de eerste lawaaidemo (met een zeventigtal deelnemers) plaats bij de bajes in Vught waar JuanRa gevangen gehouden wordt. Op zaterdag 26 januari hebben sympathisanten van JuanRa voor het Nederlandse consulaat in Barcelona gedemonstreerd. En op 30 januari vond er bij het Nederlandse consulaat in Berlijn een protestactie plaats.
Volgens zijn advocaat Victor Koppe zit JuanRa, hoewel hij nog niet echt in de EBI geplaatst is, in feite al onder EBI-omstandigheden vast. Hij zit alleen in een isolatiecel, heeft geen contact met andere gevangenen, wordt bij het verlaten van zijn cel steeds geboeid en door drie bewakers begeleid. Bezoek kan hij alleen ontvangen achter glas (zelfs van zijn advocaat!). Het enige dat nog niet aangepast is aan het EBI-regime zijn de bezoekmogelijkheden. Hij mag momenteel twee maal per week bezoek ontvangen.
Een dezer dagen valt de beslissing of hij in de EBI zelf geplaatst wordt. Dan mag hij nog maar één maal in de week bezoek ontvangen van familie. Vrienden, kennissen of onbekenden mogen hem als hij in de echte EBI zit pas bezoeken wanneer hun antecedenten gecheckt zijn (dat kan weken duren).
De Nederlandse medewerking aan het uitleveringsverzoek van de Spaanse autoriteiten, gebaseerd op een belachelijke constructie, is niet geheel nieuw. In het voorjaar van 1990 werd een Amsterdamse man, die jarenlang in de kraakscene actief was geweest en verschillende films over sociale bewegingen in Baskenland had gemaakt, van zijn woonboot afgeplukt. Hij werd ervan beschuldigd een van de daders te zijn van een ETA-aanslag op het Spaans verkeersbureau op de hoek van de Overtoom en de Stadhouderskade. Na enige tijd in hechtenis en verhoren moest de politie hem wegens gebrek aan bewijs en manipulatie van getuigen laten lopen. Ook toen werd er in de pers stemming gemaakt voor vermeende banden tussen de kraakbeweging en ETA.
Net zo goed als dat in Nederlandse omstandigheden belachelijk is, kan dat ook voor de Spaanse situatie gesteld worden. In de Spaanse kraakbeweging, die voor het merendeel anarchistisch geörienteerd is, bestaat zo goed als geen sympathie voor de bloedige strijdmethoden van de ETA en kan men zich evenmin vinden in de politieke doelstellingen van deze organisatie. Dat wil echter niet zeggen dat men geen sympathie heeft voor het streven van een deel van de Baskische bevolking naar autonomie, maar dan niet in de vorm van een natiestaat. Eveneens vindt het merendeel het detentiesysteem dat tegen met name Baskische politieke gevangenen wordt ingezet, onmenselijk. Maar het getuigd van weinig subtiliteit om sympathie voor het autonomiestreven en ondersteuning van het verzet tegen het onmenselijke bajessysteem gelijk te stellen met steun aan de ETA. Dergelijke subtiliteiten zijn sinds jaar en dag aan de paranoïde Spaanse autoriteiten niet besteed.

Steun voor Juanra

Zowel in Nederland als in Spanje zijn ondertussen steungroepen voor Juanra opgericht. De Nederlandse steungroep heeft deze website over Juanra ingericht, waaraan geregeld in verschillende talen informatie over zijn zaak en achtergronden worden toegevoegd. Voor vragen of opmerkingen: info@freejuanra.org of telefoon: 06-19322304. Giften kunnen gestort worden op gironummer 6800419, tnv "SPG" te Amsterdam, onder vermelding van "Free JuanRa". Mensen van een steungroep in Barcelona zijn te bereiken via llibertatjuanra@hotmail.com (voertaal Spaans en Catalaans). Ook in Berlijn is een steungroep: freejuanra@so36.net
JuanRa houdt van lezen (met name Spaanse romans) maar beheerst enkel de Spaanse taal goed. Je zou hem een groot plezier doen door hem een Spaantalige roman op te sturen. Als je niet weet wat je moet sturen, maak dan wat geld over op het bovengenoemde gironummer van de steungroep `Free JuanRa', zij zullen dan zorgen dat hij het door hem gewenste leesvoer ontvangt. Je kunt hem natuurlijk ook schrijven (het liefst in het Spaans en eventueel in eenvoudig Engels). Houd er rekening mee dat alle post zorgvuldig meegelezen wordt door de gevangenisautoriteiten. Zijn adres is: Juan Ramón Rodríguez Fernández P/a PI Nieuw Vosseveld Lunettenlaan 501 5623 NT, Vught
Laatste nieuws: Zeven februari is het uitleveringsverzoek van de Spaanse rechter Garzón binnengekomen bij de advocaat van Juanra. Dit uitleveringsverzoek, ondertekend door de spaanse rechter Garzon, is vrijwel woordelijk gelijk aan het aanhoudingsverzoek van twee weken geleden. Echter met een belangrijk verschil: opeens, zonder ook maar een nieuw feit aan te dragen, is de beschuldiging veranderd van collaboratie naar "behoren tot de organisatie ETA en samenzwering voor het plegen van moord". In slechts twee weken, zonder dat er ook maar een letter aan de eerdere tekst veranderd is, kan de beschuldiging blijkbaar enorm opgekrikt worden. Een sterk staaltje inflatie, blijkbaar met als gedachte "als de beschuldiging maar ernstig genoeg is, zal hij wel serieus genomen worden".

Juanra moet onmiddelijk vrij!

Quico

(*) *Twee Barcelonese dossiers over ontwikkelingen in de politierepressie tegen de actiebeweging zijn in het Spaans verkrijgbaar bij de Amsterdamse boekhandel het Fort van Sjakoo. Het rapport "Que nos dejen en paz" is op deze site te raadplegen*

Laatste nieuws: Zeven februari is het uitleveringsverzoek van de Spaanse rechter Garzón binnengekomen bij de advocaat van Juanra. Dit uitleveringsverzoek, ondertekend door de spaanse rechter Garzon, is vrijwel woordelijk gelijk aan het aanhoudingsverzoek van twee weken geleden. Echter met een belangrijk verschil: opeens, zonder ook maar een nieuw feit aan te dragen, is de beschuldiging veranderd van collaboratie naar "behoren tot de organisatie ETA en samenzwering voor het plegen van moord". In slechts twee weken, zonder dat er ook maar een letter aan de eerdere tekst veranderd is, kan de beschuldiging blijkbaar enorm opgekrikt worden. Een sterk staaltje inflatie, blijkbaar met als gedachte "als de beschuldiging maar ernstig genoeg is, zal hij wel serieus genomen worden".